

РЕШЕНИЕ

№ 7274

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8339** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС

Образувано е по жалба на „Ник Мар плюс“ ЕООД срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК- С1629-0082636/15.08.2022г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „ Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят заявява, че заповедта е незаконосъобразна. Счита, че ПАМ не отговаря на целите по чл.22 от ЗАНН и че е издадена в нарушение на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК. Не е налице повторност на нарушението, тъй като със заповедта от 29.01.21г. е наложена ПАМ за различно нарушение и на друг обект на дружеството. Това, че сървърът на НАП в момента бил недостъпен не може да се вмени в нарушение на дружеството, доставката по документ е въведена на 22.04.22г., за което има издадено съобщение от системата. Екипът, извършил проверката не е проверил дали на 07.04.22г. системата на НАП е работила. Направени са няколко неуспешни опита да се рапортува А., но служителят в бензиностанцията не е могъл да го подаде, поради което според жалбата не е налице нарушение на чл.118, ал.6 от ЗДДС. Освен това, минала е повече от една година между двете нарушения по двете наказателни постановления – едното е влязло в сила на 04.08.21г., а другото на 06.09.22г., поради което не е налице повторност по смисъла на §1, т.35 от ЗДДС.

В съдебното заседание жалбоподателите се представляват от адв. И., която поддържа жалбата от името на двамата. Претендира направените разноски по делото в размер на 2050лв. постъпили са писмени бележки на 14.11.22г.

Ответникът - Началник отдел «Оперативни дейности» С. в гл. Дирекция «Фискален

контрол» при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - бензиностанция "SV O.", находяща се в [населено място], [улица], стопанисвано от „НИК МАР ПЛЮС“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 1 месец на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 4, изр.3 и чл.187, ал.1 от ЗДДС. Според обстоятелствената част на заповедта, при извършена проверка на 26.05.2022г. в 10:45 часа на търговския обект е установено, че има налична и функционираща ЕСПФ модел D.-Q7SKL с централно регистриращо устройство DATECS FP2000-KL с бензино/газоколони с посочен в заповедта тип, монтирана нивомерна система с идентификационен номер на ФУ DT510212 и ИН на ФП 02307488 и свидетелство на БИМ от 01.04.2019г. След направена справка за регистрирани съобщения на доставка на гориво за FDRID4456862 периода 01.04.2022г. – 25.05.2022г. и направен анализ на представени документи за същия период е установено, че на 07.04.2022г. има вливане на 1854,09литра бензин А95Н по служебен бон № 0184399/07.04.2022г. и на 93,67литра бензин по служебен бон №0184402/07.04.2022г., при които Н. връща съобщения: “Неуспешно. Системата в момента недостъпна“. При въвеждане на документалната доставка по А. №6808973/07.04.2022г. на 2013 литра бензин А95 по служебен бон №0184405/07.04.2022г. е получено съобщение „Неуспешно. Системата в момента е недостъпна. Доставката по документ е въведена успешно на 22.04.2022г. /служебен бон №0190141/22.04.22г., но в сървъра на НАП липсват данните от Н. за постъпилото количество гориво в резервоар 1 /бензин А95Н/ - 1947,76литра. От извършената констатация е направен извод, че „НИК МАР ПЛЮС“ ЕООД в качеството си на ДЗЛ – получател по доставки на течни горива е нарушило разпоредбите на чл.118, ал.6 от ЗДДС, която задължава всяко лице по ал.1 , извършващо доставки/продажби на течни горива в търговски обекти да подава по дистанционната връзка на НАП данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Като доказателство е съставен протокол №82639/26.05.2022г.

Органите по приходите са се позовали на чл.3, ал.3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, според която всяко лице по ал. 2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСПФ и подлежи на метрологичен контрол.

От констатираното е направен извод, че дружеството не е спазило задължението си да предава на НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност

за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение, което изпълнява според органите по приходите състава на чл.118, ал.6 от ЗДДС във връзка с чл.186, ал.1, т.1, б. „г“ от ЗДДС. Като е прието, че нарушението е извършено в условия на повторност (с Наказателно постановление № 587752 – F586734/15.07.2021г., влязло ви сила на 04.08.2021г. на „Ник мар плюс“ ЕООД е наложена санкция за нарушение на чл.118, ал.6 от ЗДДС.) е наложена оспорената в настоящото производство ПАМ – запечатване на търговския обект за срок от един месец.

В хода на съдебното производство е приета като доказателство служебна бележка, издадена от директор на дирекция „Информационни системи и електронно управление“, според която на дата 07.04.2022г. не са установени периоди на неналичност или прекъсвания на работата на информационната система на НАП. Информационната система, която приема данните по чл.118, ал.6 от ЗДДС на същата дата е била работоспособна, налична и в изправност.

Съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежни страни, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която началниците на отдели „Оперативни дейности“ в ГД“Фискален контрол“ в ЦУ на НАП издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми, но приложението на материалния закон не може да бъде проверено от съда, поради неясно описаната в заповедта фактическа обстановка, което води до нейната необоснованост. В този смисъл, нарушени са императивните изисквания за форма и съдържание на индивидуалния административен акт по чл.59, ал.2, т.4 от АПК, което е основание за неговата незаконосъобразност.

При прочит на фактическото описание на нарушението в заповедта, което е следното: „... на 07.04.2022г. има вливане на 1854,09литра бензин А95Н по служебен бон № 0184399/07.04.2022г. и на 93,67литра бензин по служебен бон №0184402/07.04.2022г., при които Н. връща съобщения: “Неуспешно. Системата в момента недостъпна“. При въвеждане на документалната доставка по А. №6808973/07.04.2022г. на 2013 литра бензин А95 по служебен бон №0184405/07.04.2022г. е получено съобщение „Неуспешно. Системата в момента е недостъпна“. Доставката по документ е въведена успешно на 22.04.2022г. /служебен бон №0190141/22.04.22г., но в сървър на НАП липсват данните от Н. за постъпилото количество гориво в резервоар 1 /бензин А95Н/ - 1947,76литра...“, за съда не става ясно какво е деянието, извършено от представители на жалбоподателя и констатирано при проверката, което представлява нарушение на чл.3, ал.3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. Констатацията е, че

самата система е връщала съобщения „Неуспешно. Системата в момента е недостъпна“, което описано в заповедта обстоятелство впоследствие пред съда се опровергава с представена служебна бележка, но елементите от състава на нарушението от фактическа страна не са изяснени. Съдът, при това положение е в невъзможност да определи предмета на доказване по делото, като пропускът на административния орган не може да се санира в съдебната фаза, чрез представяне на нови доказателства. Описанието на нарушението в заповедта не съответства логически и не може да се подведе под правната норма, която е приета за нарушена, поради което актът е немотивиран.

Предвид горното, не е спазено изискването за форма на заповедта - чл.59, ал.2, т.4 от АПК, тъй като липсват ясно изложени фактически основания за нарушение на задължението по чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. във връзка с чл. 118, ал. 4 от З. и доказателства за необходимостта от налагането на ПАМ в тази връзка, ето защо оспореният акт като незаконосъобразен следва да се отмени.

При този изход на делото на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски, които предвид възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, направено от ответника и ниската фактическа и правна сложност на делото, съдът, в съответствие с чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения определя на 1000лева за адвокатско възнаграждение и 50 лева платена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Ник Мар плюс“ ЕООД Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С1629-0082636/15.08.2022г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „ Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Ник Мар плюс“ ЕООД разноски по делото за адвокатско възнаграждение и държавна такса в общ размер 1050/хиляда и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: